

της **Νατάσας Αγγελοπούλου**

Το Χαλάνδρι υπήρξε διαχρονικά ένας δήμος με έντονη κοινωνική διαστρωμάτωση και κινητικότητα. Σήμερα φαίνεται να έχει μετατραπεί σε έναν κλασικό δήμο των βορείων προαστίων, με κυρίαρχα τα μικρομεσαία στρώματα και ένα ποσοστό μεσοαστών που προσβλέπει σε ανέλιξη. Αυτά, εάν δεν λάβει κανείς υπόψη την υποκατάσταση των παλιότερων ελλήνων προλετάριων από μετανάστες και την ταχύτατη πτώση μετά το 2010 των μικρομεσαίων.

Η νέα διοίκηση του δήμου, ενώ προέρχεται από μια παράταξη με κύρια αναφορά στα κατώτερα και αδικώς χειμαζόμενα κοινωνικά στρώματα, φαίνεται να προσβλέπει στην καλλιέργεια της αυταπάτης των μικρομεσαίων ότι θα συνεχίσουν να ζουν στον καταναλωτικό τους παράδεισο χωρίς να αλλάξει τίποτα. Ας αλλάξει για τους κατώτερους... Πράγμα που εκτός από αδύνατον είναι και κοινωνικά άδικο.

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΝΑΤΑΛΙΑ (ΝΑΤΑΣΑ)

Νηπιαγωγός και αρθρογράφος. Από το 1986 έως το 1991 εργάστηκε στον ΟΣΚ ως αρθρογράφος. Από το 1991 εργάζεται στη δημόσια εκπαίδευση. Έκανε ερευνητικό το 1999-2000 στην εκπαιδευτική για εκπαιδευτικά κείμενα και εκπαιδευτικές πολιτικές. Τη δεκαετία του '70 ήταν μέλος του Ριγαίου Φερόλου και μετά της Β' Πανελλήνιας. Τα τελευταία χρόνια δραστηριοποιείται στις Ανεξάρτητες Αυτόνομες Αριστερές Ριζοσπαστικές Παρτίδες-Ριζοσπαστικές Συστηματικές Εκπαιδευτικών Α' Βαθμιαίας Εκπαίδευσης. Για 7-8 χρόνια μέλος του ΔΣ του Σπυρίδιου Εκπαιδευτικών «Δημήτρης Πιπός». Από το 1994 ενεργοποιείται στα κινήματα της πόλης μέσα από την «Αυτόνομη Αριστερή Συστηματική Χαλάνδριου». Υποψήφιος του συνδικαλισμού «ΑντιΣταΖΗ στο Χαλάνδρι» το 1998 και το 2002 και με την «ΑντιΣταΖΗ με τους Ποιήτες του Χαλάνδριου» το 2006 και το 2010. Στο πλαίσιο της ενεργητικής διεπίσεως Δημοτική Σύμβουλος το 2013-2014.

Οι ενέργειες της δημοτικής αρχής νομίζω ότι σαφώς αυτό δείχνουν:

Ο Δήμος Χαλανδρίου είναι ένας από τους έξι δήμους της Αριστεράς -των δήμων του ΚΚΕ συμπεριλαμβανομένων- που προσπάθησε να στήσει διαδημοτική επιχείρηση ώστε να μπορεί να προσλάβει εργαζόμενους μέσω συστήματος voucher, δηλ. ανασφάλιστους και με ελάχιστες -κατάλληλες περίπου για δούλους- αποδοχές. Ας μη χρησιμοποιηθεί το επιχείρημα ότι αλλιώς δεν μπορεί να λειτουργήσει ο δήμος... Ας μη λειτουργήσει και ας ηγηθεί ενός κινήματος πρόσληψης εργαζομένων με ανθρώπινες συνθήκες ασφάλισης και αποδοχών.

Η σημερινή Επιτροπή Παιδείας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης δίστασε να καταγγείλει τις προηγούμενες διοικήσεις του δήμου, που ώθησαν διευθυντή σχολείου να προσλάβει ιδιωτική εταιρεία για καθαρισμό του σχολείου, ενώ δεν παρουσιάστηκε εκπρόσωπος του δήμου στην εκδίκαση της υπόθεσης με ενάγουσα την επιχείρηση, η οποία δεν πληρώθηκε, με αποτέλεσμα να χρωστάει σήμερα ο δήμος υπέρογκο ποσό.

Η διοίκηση του δήμου, παρά τη διαφαινόμενη μεγάλη πλειοψηφία των μελών της παράταξης που ζητούσαν καταγγελία της σύμβασης για το ενοίκιο το οποίο πληρώνει για το Κοινωνικό Παντοπωλείο, κατέβασε για ψήφιση παράταση ισχύος της σύμβασης, ενώ μεγάλο μέρος της προεκλογικής μας καμπάνιας είχε στηριχτεί στην καταγγελία για το υπέρογκο ποσό αυτού του ενοικίου. Η νέα διοίκηση του δήμου όφειλε να καταγγείλει τη σύμβαση και να προκηρύξει διαγωνισμό για την ενοικίαση χώρου.

Από 10 ετών ακούω τις διαμαρτυρίες του Προσφυγικού Συνοικισμού και της Αριστεράς για την ονομασία του κεντρικού δρόμου του Συνοικισμού (Καρελά) με το όνομα του βασικού δωσίλογου κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Περίμενα μια από τις πρώτες κινήσεις της νέας δημοτικής αρχής να είναι η μετονομασία του. Αντίθετα αντιμετώπισα μια χωρίς δικαιολογίες αναβλητικότητα. Δεν είναι ώρα να μπει τέρμα στα μετεμφυλιακά κατάλοιπα, και ο κατάλληλος για να το θέσει δεν είναι η δική μας παράταξη;

Το κέντρο του Χαλανδρίου υπήρξε για πολλά χρόνια ένας ζωντανός χώρος με ανάμεικτες λειτουργίες -εμπόριο, αναψυχή, διοικητικές υπηρεσίες, αλλά και κατοικία- με βασική απεύθυνση στα μικρομεσαία στρώματα του δήμου. Μεταμνημονιακά το κέντρο περιορίζεται χωρικά, τα εμπορικά που απευθύνονταν στους μικρομεσαίους κλείνουν, ενώ μετατρέπεται σε χώρο εμπορίου υπερπολυτελείας (με τιμές απλησίαστες για την πλειοψηφία των κατοίκων) και διασκέδασης. Τα μπαρ και οι καφετέριες ανθούν, αυξάνουν και απευθύνονται πλέον σ' ένα ευρύτερο κοινό, το οποίο η κρίση όχι απλώς δεν αγγίζει, αλλά ευνοεί σκανδαλωδώς. Προεκλογικά ζητούσαμε να μη δίνονται άλλες άδειες σε τέτοια καταστήματα. Μετεκλογικά δεν υπάρχει καμία κίνηση αντιμετώπισης του προβλήματος.

Οι μέσοι 30χρονοι Χαλανδραίοι μπορούν ακόμα να κάθονται στα σκαλάκια της πλατείας με μια μπίρα ή ένα σουβλάκι στο χέρι... Για πόσο ακόμα; Κι εμείς αν δεν μπορούμε να απευθυνθούμε σ' αυτό το κοινό σε ποιο απευθυνόμαστε;

Τελευταίο και σημαντικότερο: καμιά πρόθεση δεν φαίνεται να υπάρχει από την πλευρά της σημερινής διοίκησης του δήμου για ελαχιστοποίηση των διοικητικών, αυταρχικών λειτουργιών του δήμου και αντικατάστασή τους από συμμετοχικές λειτουργίες. Οι συγκεντρώσεις στις γειτονιές ήταν απλώς καλύτερος τρόπος προσέγγισης των ψηφοφόρων

από τη διοίκηση. Συμμετοχική λειτουργία θα ήταν η πραγματοποίηση συνελεύσεων, με αποφασιστικό και δεσμευτικό για το δήμο χαρακτήρα.

Δεν ξεχνώ τη μη απόλυση των ήδη εργαζομένων μόνιμα στο δήμο και την προσαγωγή του δημάρχου σε δίκη γι' αυτό το λόγο. Ούτε την προστασία, για την ώρα, του καταυλισμού των Ρομά από την κατεδάφιση. Τα θεωρώ ωστόσο πολύ λίγα και συμπεραίνω ότι η σημερινή διοίκηση του δήμου οδηγείται σε μια συμβατική διαχείριση των υπαρχόντων, στην οποία είμαι αποφασισμένη να μη συμμετέχω.

Γι' αυτό υπέβαλα την παραίτησή μου από το δημοτικό συμβούλιο.

Πηγή: PRIN